

Sulfaatnorm voorlopig gehandhaafd

Het Besluit bodemkwaliteit geeft aan dat de emissienorm voor sulfaat na één jaar wordt verlaagd en dus strenger wordt. Het gaat om een verlaging van 2.430 mg/kg d.s. naar 1.730 mg/kg droge stof. Dat dit gevolgen heeft voor de keuringskosten en afkeur van bouwstoffen lijkt voor de hand liggend. Ook het Besluit gaat hier min of meer al vanuit. De vraag is alleen tot welke grens de meerkosten acceptabel zijn. Vandaar dat de branche uitgedaagd is om binnen één jaar na inwerkingtreden van het Besluit aan te tonen dat een strengere sulfaatnorm tot te hoge kosten leidt. De BRBS heeft voor dit onderzoek op basis van door de leden aangeleverde benchmarkgegevens een rapport opgesteld. Een snelle review gaf aan dat deze gegevens voldoende representatief zijn voor de sector.

Voor het onderzoek zijn verder de rekenregels conform het Besluit bodemkwaliteit en de BRL 2506 gebruikt om te toetsen wat de gevolgen zijn van de strengere norm. Dit is een ingewikkelder benaderingswijze dan het simpelweg vergelijken van de beschikbare meetwaarden met de maximale emissiewaarden van het Besluit bodemkwaliteit. Het is echter wel een realistische methode, die recht doet aan de praktijk.

Substantieel hogere kosten

Het onderzoek wijst uit dat de kosten substantieel toenemen. In absolute bedragen wordt de toename van de keuringskosten geschat op meer dan 400 duizend euro per jaar. Daar bovenop komen nog de stortkosten. In het Besluit bodemkwaliteit opgenomen statistische gegevens gaan ervan uit dat op basis van het partijkeuringsregime 50% van het product moet worden afgekeurd. Een klein deel van het product komt dan als gevolg van de strengere eisen in terecht. Dat is goed voor een kostenpost van circa zes miljoen euro.

In deze berekeningen is rekening gehouden met de splitsenregels. Rekening houden met de splitsenregels is relevant, omdat vrijwel alle puinrecyclingbedrijven deze regels consequent toepassen. Voor het milieu betekenen deze regels een extra veiligheid. Voor het bedrijfsleven is dit echter een grote kostenpost.

Statistische analyse

Naast de rechtstreekse benadering is door LIME (wiskundig en statistisch instituut van de TU Eindhoven) een statistische analyse gedaan naar de gevolgen van een strengere sulfaatnorm. Deze zijn zowel uit de tabel als uit de grafiek af te lezen.

De conclusies van de onderzoeksmethoden komen overeen: het blijkt dat bij een strengere norm, conform verwachting, er een veel grotere kans is dat producten in strenge keuringsregimes komen of in het partijkeuringsregime. Bovendien leidt een strengere norm eerder tot af te keuren stromen. Is dat het geval dan rest slechts storten, opslaan onder IBC-criteria of reinigen. Deze laatste opties zijn kostbaar.

(De figuur is gebaseerd op menggranulaat en vijf waarnemingen. Af te lezen is dat bij een sulfaatgrenswaarde van 2.430 mg/kg d.s. (rode lijn) is te verwachten dat circa 5% van het totale product in het k-waarde regime < 1,46 valt. Bij een grenswaarde van 1.730 mg/kg d.s. (blauwe lijn) is dit 20%. Het regime < 1,46 is gelijk aan driemaal per jaar keuren. Bij een lagere grenswaarde neemt die keuringsfrequentie nog verder toe.)

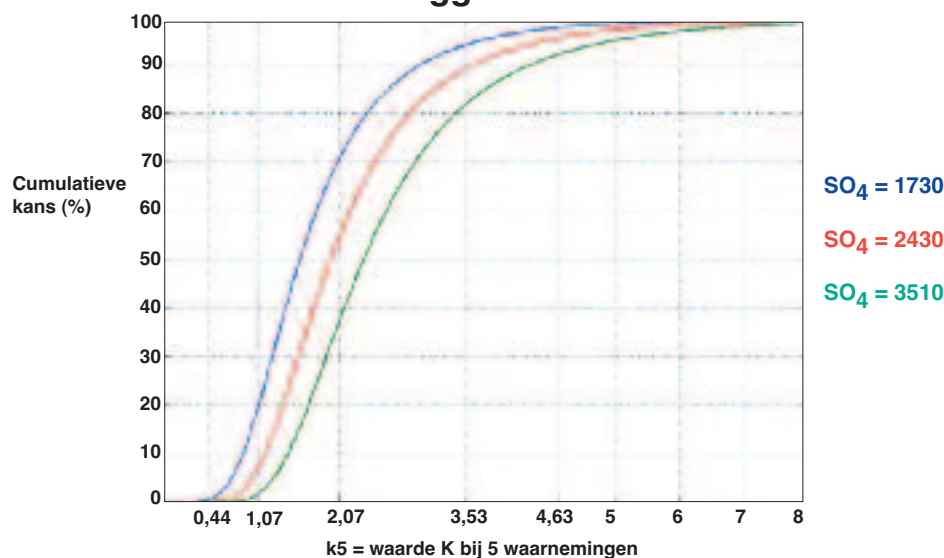
Nader onderzoek

In de rapportage is tevens aandacht besteed aan de herkomst van sulfaat en de recyclingmogelijkheden van deze sulfaatbronnen. Kwantitatieve informatie hiervan is maar beperkt beschikbaar. Ook is enige aandacht besteed aan beschikbare informatie over de milieu-impact van sulfaat. Deze blijkt gering en

Kansverdeling voor de k-waarde

k-waarde	keuringsfrequentie	SO ₄ T=1730	SO ₄ T=2430
k > 6.12	1x per 3 jaar	2.3 %	4.3 %
4.67 < k ≤ 6.12	1x per jaar	3.6 %	6.5 %
2.74 < k ≤ 4.67	1 op 10 partijen tenminste 2x per jaar	23.0 %	34.1 %
1.46 < k ≤ 2.74	1 op 4 partijen tenminste 3x per jaar	52.4 %	48.3 %
0.69 < k ≤ 1.46	1 op 2 partijen tenminste 5x per jaar	18.2 %	6.7 %
k ≤ 0.69	partijkeuringsregime tenminste 10x per jaar	0.5 %	0.0 %

menggranulaat

vooral een afgeleide van andere milieuproblemen te zijn. In een gesprek met het ministerie van VROM kwam derhalve ter sprake dat zowel de recyclingmogelijkheden als de werkelijke milieu-impact nog eens fundamenteel moeten worden bekeken. Tegen dat licht is besloten om op basis van het onderzoek van de BRBS te kiezen voor een voorlopige instandhouding van de sulfaatnorm van 2.430 mg/kg d.s. in bijlage A van de Regeling bodemkwaliteit. De verdere discussie zal vervolgens worden gevoerd ten tijde van de evaluatie van het Besluit bodemkwaliteit, waarvoor de monitoring reeds in gang is gezet en die in 2010 zal worden afgerond. Op dat moment zal de BRBS opnieuw de cijfers (laten) beoordelen.

VROM beraadt zich nog op de wijze waarop de afspraken formeel (juridisch) moeten worden bekrachtigd. ■